

ESTIGUEU ATENTS

per CATALINA TERRATS I OLIVER, osb

Amb el I diumenge d'Advent iniciem un nou any litúrgic, que ens posa en camí cap a Nadal. És un temps d'esperança, un temps de vetllar, d'estar atents. Jesús ha vingut, ve i vindrà un dia definitivament per portar la humanitat a la plenitud. Ara ja és amb nosaltres, però encara en la fe i l'esperança; estem entre el si i l'encara no.

El fragment de l'Evangelí que es llegeix avui recull una reflexió de Jesús sobre el final dels temps. És una crida a l'esperança, a no tenir por: la història humana s'encamina cap al seu alliberament definitiu. La història del poble d'Israel, la del temps de Jesús i la nostra història actual, avança enmig de greus dificultats. En el seu temps Jesús la va descriure amb un llenguatge apocalíptic, propi de la seva cultura; en el món actual es parla de canvi climàtic, desastres naturals, inseguretats davant del futur, greus injustícies socials, drama de la immigració dels països pobres, guerres inacabables...

Davant d'aquestes realitats, nosaltres ens hem de posicionar, no podem replegar-nos en nosaltres mateixos. Les contradiccions, les injustícies que es cometen, les guerres i tot l'horror que veiem en el món no pot destruir la nostra esperança.

Jesús proposa als seus deixebles un estil de vida sòbria, lúcida, responsable, atenta i activa, i ho resumeix amb la paraula: Vetlleu, estigueu atents! Vetllar, per a Jesús, és una actitud decisiva que vol dir: viure conscient, donar sentit i valor a la pròpia vida i a tota vida, a cada petita cosa que es fa, al que passa dins nostre i al voltant nostre. És estar oberts a l'Esperit, perquè ve quan vol i com vol, a través de qualsevol circumstància. Les contradiccions, les injustícies que es cometen, les guerres, tot l'horror que veiem en el món, no pot destruir la nostra esperança.

Aquest món en el que vivim no és definitiu, el final de la història no és el caos ni la destrucció de la vida. Enmig de llum i tenebres, dels imprevistos i les incerteses, caminem cap a la realitat última, l'alliberament total. Si és veritat que hi haurà una plenitud final, no ho és menys que aquest alliberament es juga en el present, en l'ara i aquí de la nostra vida quotidiana. El *dia de Jesús* és ara, avui. Ell, s'obre pas enmig de la fosca per il·luminar i donar sentit, ens estimula i ens dona força per no quedar-nos atrapats per la por o l'ansietat davant les dificultats, sinó per viure-les com una possibilitat de canvi, de creixement, de maduració, no hi ha res definitiu. Els nostres esforços per fer un món més humà no es perdran per sempre.

Jesús ens dona la clau per aconseguir-ho. «Estigueu alerta, vetllant i pregant en tota ocasió». La pregària confiada, sincera, el diàleg amb Déu en el profund del nostre cor ens asserena, ens dona força. Ens cal estar atents al que vivim i com ho vivim, quins són els nostres valors, les nostres prioritats en el dia a dia. No estiguem obsessionats pel nostre futur, obrim els ulls per veure les necessitats dels altres, comprometem la nostra vida, estimem... Fem nostre el crit de l'Advent: «Vine, Senyor Jesús». Sabem que som salvats, però encara en l'esperança que hem de renovar cada dia. Així, quan sigui l'hora, quan Jesús vindrà definitivament, podrem alçar el cap ben alt, ens podrem mantenir confiats davant seu.